

Školský časopis
VEVERIČKA č.3

Materská škola Velký Klíž

Školský rok 2013/2014

Školský rok opäť končí.

V spomienkach sa vrátim dozadu a zaspomínam si na prvé septembrové dni školského roka 2013/2014 je to neuveriteľné ,že uplynul opäť celý školský rok. Pri príchode do materskej školy každé dieťa bolo iné, jedno bolo nesmelé, druhé až príliš aktívne, smelé, jedno tichučké, druhé až príliš zhovorčivé. V materskej škole sa stretli rôzne povahy detí, ich srdiečka mali však jedno spoločné – všetky deti chceli ,aby sme ich mali radi. Z môjho pohľadu to nebol rok ľahký. Materská škola bola naplnená počtom 25 detí. Ťažké bolo rozhodovanie z hľadiska prijatia detí, kde legislatíva hovorí na jednotriednu materskú školu o počte detí dvadsaťjeden . Avšak dnes môžem skonštatovať školský rok šťastlivo za nami a každý bol spokojný.

Počas školského roka sme sa stretli vo svojej práci často krát s obdobím pohody, príjemných chvíľ a radosti. Bola to pre nás odmena za naše úsilie a citlivý prístup k našim najmenším. Deti sme neustále viedli k tomu, aby sa naučili vážiť si jeden druhého aby si vzájomne pomáhali. Vychovávať nie je v dnešnej dobe ľahká úloha. Zažili sme veľa pekných chvíľ v materskej škole, nielen s aktivitami uskutočňovanými s deťmi ,ale aj prezentáciou v obci, a aktivitami uskutočnenými s účasťou rodičov.

Vo svojej pedagogickej praxi sa čoraz viac stretávame s agresivitou detí. Hľadáme vždy vhodné riešenie a správne usmernenie. Deti nás svojou spontánnosťou vždy dokážu strhnúť a my sa od nich môžeme mnohé naučiť. Je to vzájomné obohacovanie sa v danej situácii.

Nezabúdali sme ani na našich predškolákov. Vo výchovnej činnosti nám išlo aj o to, aby deti, ktorým začína povinná školská dochádzka, boli na školu dostatočne pripravené, mali radosť z nových poznatkov a prejavovali záujem o nové informácie. Dúfame, že sa nám to podarilo a že prechod detí od hravého učenia k novým formám práce zvládnu bez väčších problémov. Záleží aj na Vás rodičoch, ako usmerňujete prvé kroky Vašich detí.

Na záver mi dovoľte vysloviť slová aby ste mali otvorené svoje srdcia predovšetkým pre Vaše deti, lebo len vtedy môžete byť odmenení tým najkrajším darom – detským úsmevom. V materskej škole tomu nemôže byť inak

Milé deti, Vám želám len to najlepšie, najkrajšie počas letných prázdnin , veľa úspechov a radosti, aby žiaden mrak nezakryl váš úsmev.

Darina Halmová, riad. MŠ Veľký Klíž

Veverička radí

Ako budovať sebaúctu u detí?

Dôležitou úlohou pre rodičov je viesť dieťa tak, aby sa cítilo hodnotné. Dieťa, ktoré sa cíti hodnotné, cíti sa byť dobré, je plné sebavedomia a jeho sebaúcta je vysoká. Tak, ako rodičia hodnotia svoje dieťa, tak ono potom hodnotí seba. Pri budovaní sebaúcty u detí je dôležitý spôsob komunikácie s dieťaťom. Budovanie sebaúcty je proces, ktorý rodičia robia každý deň bez ohľadu na to, či si to uvedomujú alebo nie. Mali by si však uvedomiť niekoľko vecí:

1. Porovnávaním dieťaťa s inými môžete jeho sebaúctu zničiť.
2. Nie vždy sa aj tie najlepšie plány podaria.
3. Každé dieťa si zaslúži mať so seba dobrý pocit bez ohľadu na to, čo robí alebo nerobí.
4. Každý neúspech alebo sklamanie by mali byť pre rodičov príležitosťou, aby z nich mali nejaký úžitok, poučili sa z chýb, úplne na nich zabudli alebo to jednoducho nechali tak a nevracali sa k nim.
5. Hovorte deťom, akú majú pre vás cenu, ako veľa pre vás znamenajú.
6. S dieťaťom zaobchádzajte úctivo a zdvorilo, ako keby to bol cudzí človek.
7. To, ako sa dieťa správa, sa učí doma. Porozmýšľajte, či s dieťaťom komunikujete efektívne, venujete sa mu, alebo ho okríknete, ste netrepezliví a podráždení.
8. Nikdy neurážajte dieťa!
9. Počúvajte dieťa, čo vám chce alebo sa snaží povedať. Keď sa sním rozprávate, odstráňte všetky rušivé vplyvy (vypnite rádio, TV, odložte knihu) a pozerajte sa na neho. V priebehu rozhovoru mu kladte otázky ako dôkaz, že sa o neho naozaj zaujímate.
10. Zaujímajte sa o názor dieťaťa a pýtajte sa ho na naň. Môžete požiadať dieťa o radu vo veciach, ktorým sa rozumie. Plánujte spolu výlety či dovolenku. Pre dieťa je dôležité vedieť, že jeho názor sa ráta a má v rodine svoju váhu.
11. Trávte s dieťaťom spoločný čas a robte veci spolu. Dieťaťu tak na jednej strane dávate najavo, že je pre vás hodnotné a na strane druhej sa pri vás naučia zručnosti a stanú sa schopnejšími. V takýchto chvíľach sa dieťa ľahšie otvorí a podelí sa s vami o svoje radosti i starosti.
12. Buďte dieťaťu príkladom.
13. Pri skúšaní nových vecí ho povzbudzte, prípadne mu vysvetlite alebo ukážte, ako danú vec urobiť alebo ako danú situáciu vyriešiť.
14. Chváľte dieťa za všetko, čo chcete u neho posilniť (pekné charakterové vlastnosti, aktivity, činy). Dieťa rado prijíma pochvalu, hlavne keď vie, že urobilo niečo dobré. Všímajte si jeho silné stránky a povedzte mu o nich.

Vedomie vlastnej hodnoty dieťaťa ovplyvňuje jeho pocit bezpečia a jeho nezávislosť. Dieťa, ktoré sa má rado, pozná svoju hodnotu, sa nepotrebuje utvrdzovať o láske okolia a priťahovať na seba pozornosť nevhodným správaním alebo neustálou snahou zapáčiť sa niekomu. Vie, že ho stále milujete, aj keď práve nie ste pri ňom alebo robíte niečo iné.

Pre naše deti:

O perníkovej chalúpke

Kde bolo, tam bolo, boli raz dve deti. Boli to braček a sestra. Braček sa volal Janko, sestra Marienka. Mali sa veľmi radi a vždy chodili spolu. Bývali na kraji hory u dobrej mamky. Raz Janíčko povie dobrej mamke: "Mamička-mamička, pust'te nás na jahody!" "Ale nie, synček!" odpovie mamka. "Hora je veľká. Zašli by ste hlbšie, zatárate sa mi. Akože vás v takej hore nájdem?" "Nebojte sa, mamka!" vraví Janko. "Budeme sa len krajíčka držať!" Nedali deti pokoja. Na veľa prosenia ich mamka pustila. Vzali krčiaztek a šli. Oberajú deti jahody, oberajú. Tri do úst - jedna do krčiazka. Najprv sa držia len krajíčka. Ale čím ďalej od neho, tým sú jahody chutnejšie. Tu červená ako krv - tam veľká ako bombolec! Behajú, výskajú. Hora sa ozýva. Už sú v nej hlboko - a ani nevedia. Naoberali krčiaztek dovrchu a chcú sa vrátiť. Hľadajú chodníček - chodníčka niet! Volajú deti, nariekajú, majú strach. Hora je hustá a tmavá. Ach, prečo nedali lepší pozor? Kde je ich domček? Kde mamička? Pomaly sa zvečerieva. Deti idú, idú - necítia si nožičiek. Naveľa sa dostali na polianku. Pomaly vyšli hviezdy - prišla noc. Na druhom konci polianky zbadajú svetlo. Ej, ale sa potešili! Hneď bolo po únave! Rozbehli sa za svetlom. Naraz len stojí pred nimi maličký domčúrik. Na nebo vyšiel mesiac a pekne ho ožiaril. Je ticho. Deti nevedia, čo spraviť. "Zaklop na oblôčik!" pošepne Janko sestre.

"Ja sa bojím," odpovie sestra šeptom. "Ktovie, či tam zlí ľudia nebývajú. Sadnime si radšej sem na podstienku. Tu prenocujeme a ráno pôjdeme domov." Deti sa uvelebili na podstienke. Boli hladné a triasli sa zimou. "Marienka!" šepne Janko, "ja som ti strašne hladný!" "Aj ja!" odpovie Marienka ticho. "Už by som vari aj túto stenu hrýzla!" A čo vraví, to i spraví.

Odlúpi kus steny - dá do úst. Ťaj, to je dobrota! Nože, Janko, okús! Hryzká Janko, hryzká Marienka. Je to dobré ako chlieb, sladké ako medovník. A tak oni lúpali stenu, lúpali - až odrazu: chrup! Prelúpali dieru do izby. Z jednej strany múru deti, z druhej - akási stará tetka. Deti sa trasú od strachu, tetka sa usmieva: "Á, vitajte, detičky!" povie im sladko. "Už vás dlho počúvam, dlho tu čakám. No, pod'te dnu!" I chyť deti za rúčky a jedno za druhým vtiahne do izby. Joj, či sa len deti báli! "My chceme k mamke!" rozplačú sa. "Pôjdete, cipky, pôjdete!" chlácholí ich stará. "Ale kdeže teraz? Je noc, do rána ostanete u mňa." I predložila ona deťom večeru, postlala v bielej postieľke. Deti sa utíšili a pomaly sa prestali báť. Hej, lenže to nebola dobrá tetka! V ústach mala med, ale v srdci jed. Bola to zlá ježibaba a tento medovníkový

domček čarami postavila. Ako lapajú rybky na udicu, tak ona lapala na medovník zatúlané deti. A teraz, keď ich mala v domčeku, povedala si: "Najprv zjem chlapčeka, potom i dievčatko. Kým sa chlapec vykrmi, dievča mi bude slúžiť." A naozaj. Ráno, len čo svitlo, drme ježibaba Marienku za plece a kričí: "Daromnica, hore sa! Poriad' izbu, zameť dvor!" A chlapčekomu sladko: "Vstankaj, chlapček, pôjdeš so mnou!" Nebožiatka deti povstávali. Marienka sa musela pustiť do riadenia, Janko šiel za ježibabou. Od toho dňa musela Marienka všetko robiť a Janko sedel v krmníku. Ježibaba Jankovi vyvára, vypekala. Marienka mu to nosila, a kým Janko jedol, rozprávala mu o ježibabe. Tak Janko vedel o všetkom, čo sa v domčeku robí. Raz Marienka prišla veľmi smutná: "Ej, braček, je zle-nedobre! Tá striga mi povedala, že ťa kŕmi na pečienku. Dnes príde pozrieť, či priberáš. Ale keď ti povie, aby si ukázal prst, vystrč ty vždy tento košťalik!" A Marienka podala bračekomu košťalik, ktorý si on hneď schoval. Onedlho príde ježibaba ku chlieviku. "Janko, ukáž prst cez škáru!" povie sladkým hlasom. No Janko už vedel, čo je. Namiesto prsta prepchal cez škáru košťalik. Ohmatáva ježibaba košťalik, krúti hlavou. Ba vytiahne z vrecka aj akýsi žabikláč a pidliká ním košťal, pidliká.

"Ťaj, aký si chudý!" vraví nespokojne. "To ťa musím ešte pokŕmiť! Zajtra ťa sestrička trochu povoziká po slniečku. Keď sa prevetráš, bude ti lepšie troviť." A baba nič nezbadala, lebo bola veľmi nedovidná. Na druhý deň, ako ježibaba rozkázala, tak Marienka vykonala. Prišla s táčkami, usadila do nich Janka a vozikala ho po dvore. Takto to šlo niekoľko dní. Ježibaba vždy chodila ku chlieviku a Janko vždy ukazoval košťalik. Lenže blížil sa voľáky strigónsky sviatok, a ježibabe zachcelo sa hostiny. Už nedbala, že má Janko prštek ako trň. Včasráno rozkázala Marienke: "Nanos dreva, rozkúrim pec! Dnes bude Jankovi treba horúca postieľka. Rúčky chrum, nôžky chrum, kožtička červená!" a ježibaba tancovala od radosti. No Marienka už vedela, čo sa chystá, a bola smutná. Len čo mohla, vykradla sa ku chlieviku, zabúchala na dosku: "Janíček-braček, zle je! Drevo v peci horí, striga hody strojí. Nože pozor daj! V ničom strigu neslúchaj!" Predobedom ježibaba už nedala Janka voziť sestričke. Vypustila ho sama z chlieva a za ruku ho viedla pred pec. Z pece šla horúčava. Pred ňou stáli táčky. Ale táčky boli železné. "Hop, to je už nie dobre!" pomyslel si Janko. A tu mu len ježibaba povie:

"Diet'a moje, sadni si na táčky!" No Janko už dával pozor. Urobil sa nevedomý. Díval sa na táčky a povedal: "A keď ja neviem, ako! Ukážte mi vy, tetuška!" A tu si chytrá ježibaba sadne, rozkladá sukne a sprostému chlapčekomu ukazuje: takto a takto!... No len čo sa ježibaba dobre usadila, pochyť Janko táčky a zvolá: "Tiskaj, sestrička!" a tu obaja milú ježibabu šups do rozpálenej pece! Juj, začala ježibaba vrieskať! Hrníe sa von, ale deti vzali z kúta metlu a do nej! No a to bolo ich šťastie! Lebo metla mala tú moc, že z jej prútikov sa porobili dlhé ihly, ktoré z pece nikoho von nepustili. Nadávala ježibaba, všetko zlé sľubovala, ale čože! Kde sa vrhla, všade sa len hrozne popálila. Hrabala sa z pece i ponad pahrebu, ale chytili sa sukne na nej a začala celá horieť. Tak ona horela, horela - až zhorela celkom na uhoľ. A hľa, div divúci! Medovníkový domček odrazu zmizol, akoby ho dlaňou zotrel! Polianka stála tu holá a na nej dve deti. A slniečko svieti rovno na chodníček, čo sa tu prepletá pomedzi stromy. "Ááá!" zvolá Marienka prekvapene. "Kde sa tu vzal tento chodníček?! Koľko som sa ho ja márne nahľadala!" Nuž ale ako ho aj mohla vidieť, keď to všetko ježibaba čarami tak zamotala! Upiekla sa ježibaba - stratili sa i jej čary. Detičky si poskočili a pustili sa chodníkom. Išli, išli - a po veselom putovaní vrátili sa pekne domov. Ej, bolo to za stretnutie! Mamička ich ešte vždy oplakávala - a tu naraz len keď jej prikvitnú! Objímala ich, bozkávala a plakala už od radosti. Za neposlúchanie by si boli zaslúžili trest - ale kto by na takú vec myslel v toľkom šťastí? I detičky boli šťastné. Od radosti, že sú doma, uviazali mačke na chvost zvonec, naháňali ju sem i tam, zvonček zvonil bim bam a už je tej rozprávke koniec!

Recept pre maškrtníkov:

Jahodové rezy

POTREBNÉ PRÍSADY:

Piškóta:

6 vajec , 120g cukru, 2 polievkové lyžice kakaa, 120 g polohrubej múky, kypriaci prášok

Krém:

1 tvaroh (mäkký vo vaničke), 2 kyslé smotany, 1 vanilka, 80g práškový cukor, 2 čajové lyžičky citrónovej šťavy, 1 smotana na šľahanie, 1 stužovač

Duhovanie:

200g jahôd, 2 polievkové lyžice cukru, 1/4 balíčku práškovej želatíny

Okrem toho potrebujeme: piškóty, jahody, vaječný likér

POSTUP:

Piškóta:

Vajcia oddelíme. Žltka vyšľaháme s cukrom a z bielkov vyšľaháme tuhý sneh. Do žltkov s cukrom pridáme kakao a múku a nakoniec sneh z bielkov a dáme piecť. Piškótu po upečení necháme vychladnúť a potrieme džemom, potom poukladáme piškóty. Pokvapkáme vaječným likérom a do medzier medzi piškóty dáme kusy jahôd.

Krém:

Tvaroh vyšľaháme s cukrom a pridáme kyslú smotanu, citrónovú šťavu. Smotanu na šľahanie vyšľaháme so stužovačom a pridáme k tvarohovej zmesi.. Rozotrieme rovnomerne na piškóty.

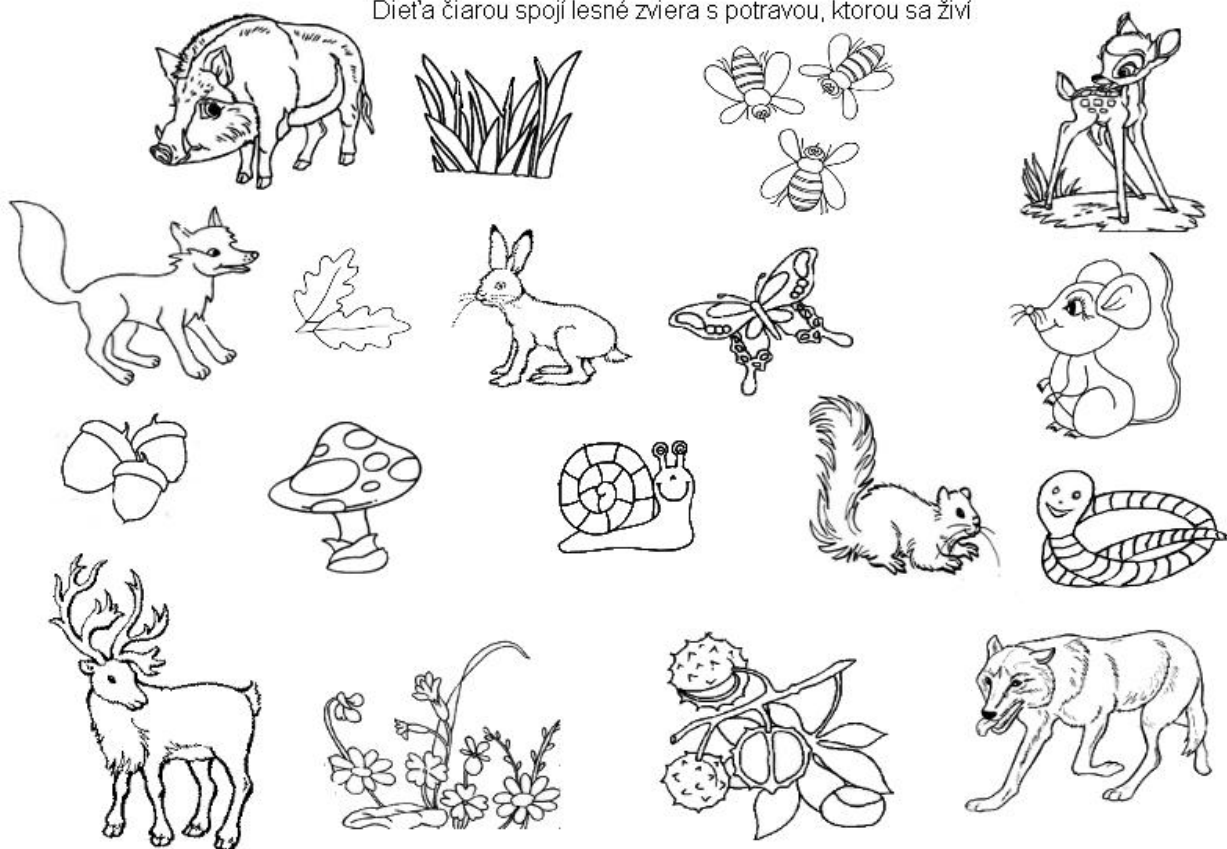
Duhovanie:

Jahody rozmixujeme s 2 lyžicami cukru a pridáme rozpustenú práškovú želatínu, ktorú sme si rozpustili podľa návodu na obale. Nalejeme na krém a vidličkou robíme dúhovanie. Dáme do chladničky stuhnúť do druhého dňa.

NAKRŤM LESNÉ ZVIERATKÁ

Dieťa čiarou spojí lesné zviera s potravou, ktorou sa živí

S domčekom sa rodí, rastie ako z vody.
Nerastie však iba on, rastie aj jeho dom.
Kto je to?

(slimák)

V úbočí

Bzučia včielky
v úbočí.
Nik ich bzučať
neučí.
Len si bzučia,
stále bzučia,
letia kvietkom
do náručia.

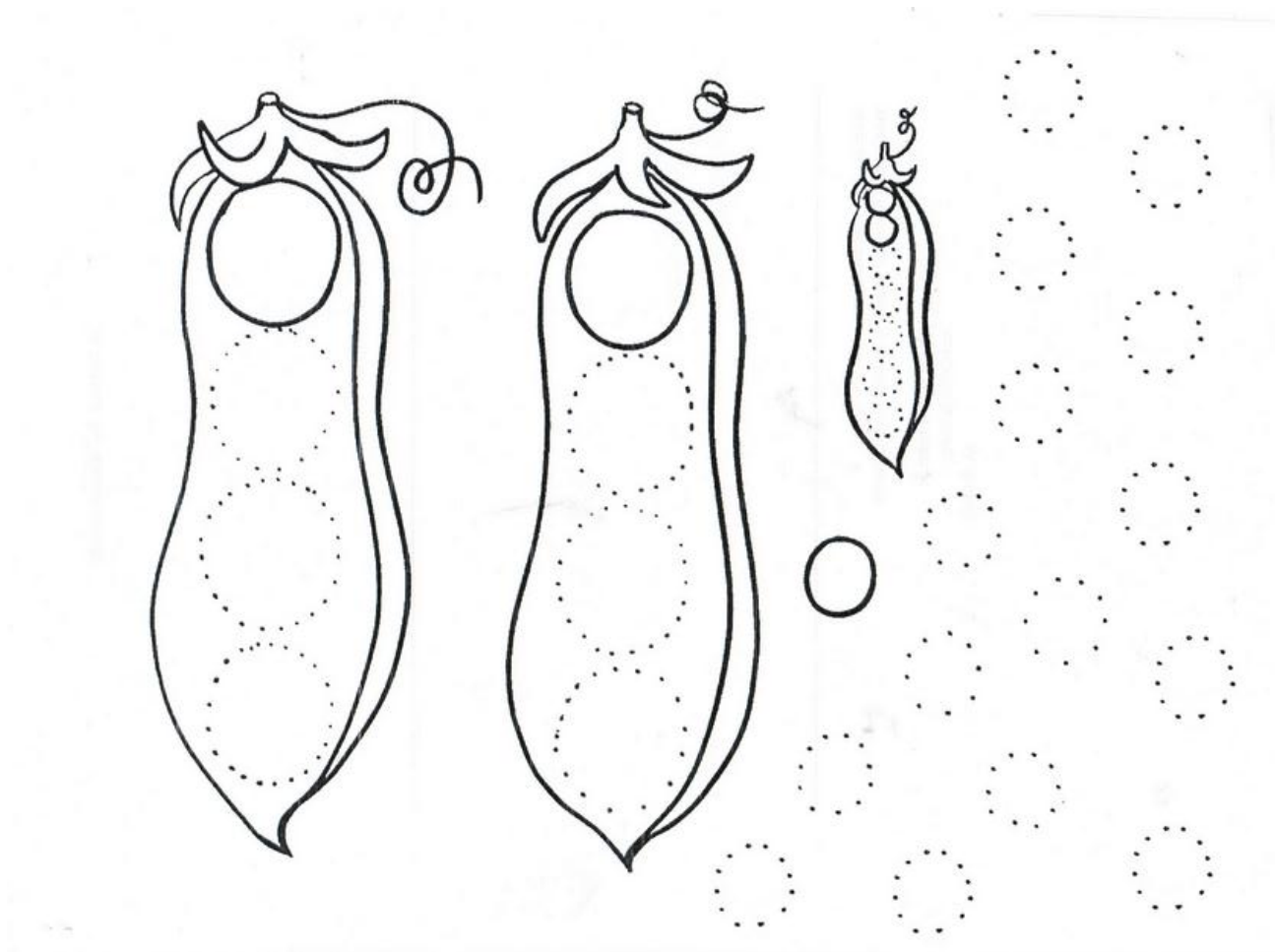
Lienka

Malá lienka tenká
že je veľmi tenká,
že si kúpi zavčas rána
od žltého tulipána
za kalištek rosy
čo mu nôcka nosí.

(Elena Čepčeková)

Dokresli oblúčky tulipánom, vyfarbi tulipány podľa vlastnej fantázie

Nauč sa riekanku:

Hrášok je guľatý , šošovička hladká ,
petržlen je strapatý a mrkvička sladká.

Dokresli hrášok ceruzkou, obrázok vyfarbi.

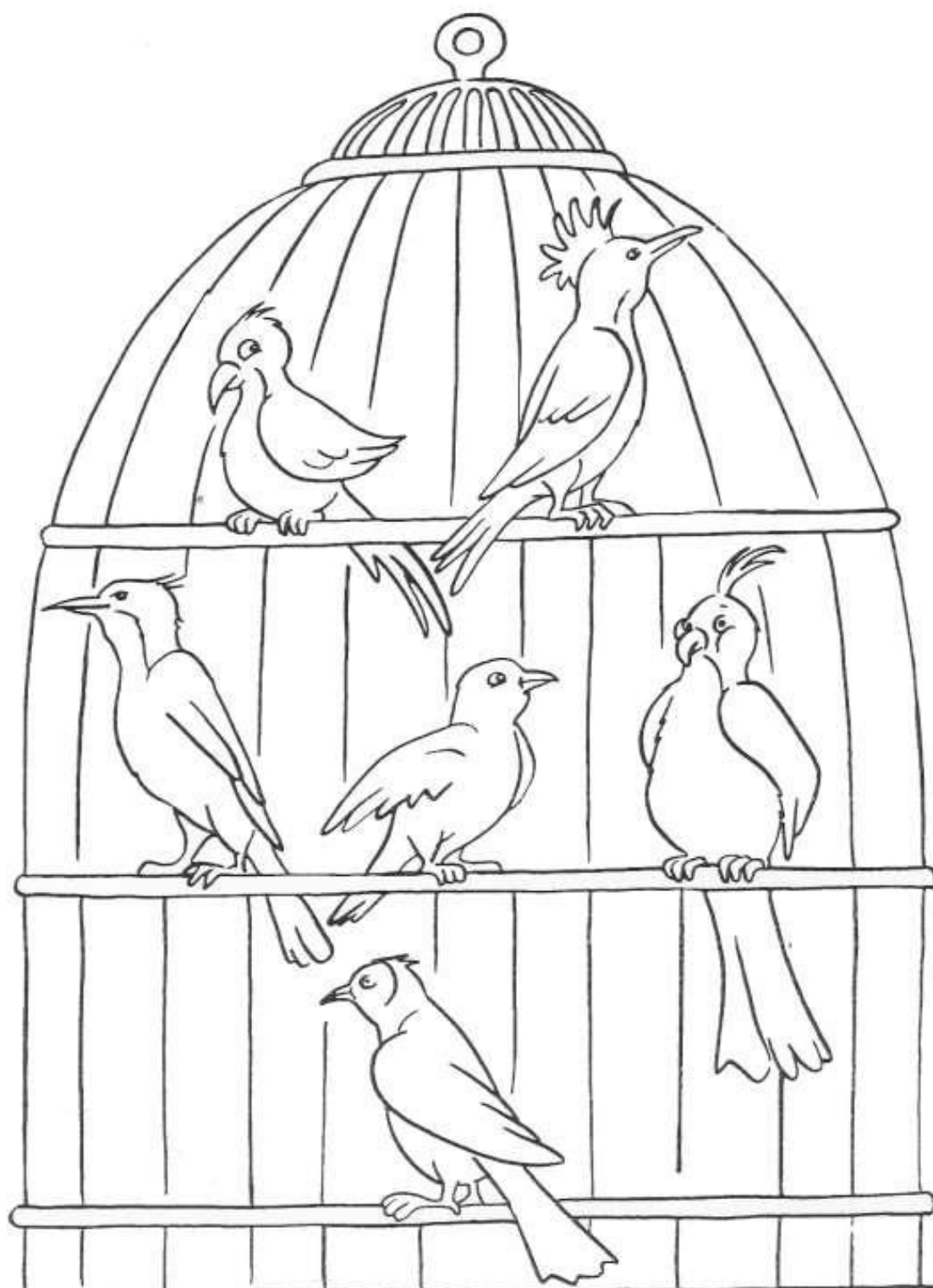
Hádaj čo je to ?

Často si z nej rada čítam,
večer ju od mamy pýtam.
Skrýva sa v nej krásny svet,
bez písmeniek jej však niet.
(Knižka)

Modrá, čierna, žltá, biela,
v škatuľke je farieb veľa.
Keď za oknom dáždik padá,
v izbičke si kreslím rada.
(Pastelky)

Svieti aj keď slnko zhasne,
na nebičku žiari krásne
vôkol neho hviezdičky,
Čo im horia tváričky.
(Mesiac)

O všetkom sa mi v nej sníva,
Ľahnem si ,keď sa mi zíva.
Perinkou sa prikryjem,
zúbky pred tým umyjem
(Posteľ)

***Vyfarbi vtáčiky na najvyššom na modno,
na strednom na žltó a najnižšom na zeleno***

Kniha kľúč ku studnici poznania ,múdrosti a vedomosti.

Osobnosť dieťaťa sa formuje v predškolskom veku a preto už v tomto období je dôležité pestovať u detí lásku a vzťah ku knihám. Aj keď dieťa v tomto veku nevie knihy čítať je na nás dospelých ako budeme tento návyk u detí pestovať. V našej MŠ sme si práve na budovanie vzťahu ku knihám uskutočnili popoludnie „ Mám básničku na jazyčku.“

Mesiac marec a 2. apríl deň detskej knihy bol pre nás zaujímavý nielen týmto podujatím, ale aj rôznymi aktivitami, ktoré sme pre deti pripravili a spoločne uskutočňovali, pričom sme spolupracovali s rodičmi. Deti si do MŠ priniesli svoje knihy z domu , urobili sme si výstavku kníh, čítaním sme si vytvárali popoludňajšie chvíľky, zhotovovali sme si záložky do kníh, naučili sme sa ako sa s knihou zaobchádza, vytvorili sme prezentáciu o zrodení knihy , reprodukovali sme si rozprávky , naučili sme sa básne kde vyvrcholením bolo spoločné podujatie detí a rodičov uskutočnené v našej MŠ „ Mám básničku na jazyčku.“ Vzťah ku knihe nestačí budovať len v MŠ , ale dôležitá je aj podpora rodičov a naša vzájomná spolupráca .

Je teda dieťaťu v predškolskom veku potrebná kniha? Jednoznačná odpoveď – áno ! Kniha je pre dieťa už , v útlom veku dôležitá ,pretože rozvíja predstavivosť ,aktivuje pamäť , rozvíja myslenie a fantáziu detí. Aj keď dieťa v predškolskom veku nevie knihy čítať je na nás dospelých ako budeme budovať vzťah a lásku našich detí ku knihe. Usilujeme sa o to aj v našej MŠ a to nielen v mesiaci Marec, Apríl ale v priebehu celého školského roku. Zároveň vyzývam aj vás milí rodičia, aby ste v rámci Vašich možnosti deťom knihy kupovali ,spolu s nimi ich čítali ,rozprávali sa o nich aby sme spoločným úsilím pestovali kladný vzťah detí ku knihám.

Tajomstvá prírody z blízka v MŠ .

Projekt do ktorého sa naša MŠ zapojila sa volá „Motýlia záhrada.“ Čo to znamená pre deti ? Vidia svet prírody zblízka. Deti poznajú motýle poletujúce v okolí, ale vidieť na vlastné oči, ako sa z húsenice za 3-5 týždňov vyliadne prenádherný

motýľ, to je skutočný zázrak zo sveta prírody pre deti.

Zapojením MŠ do projektu im bola ponúknutá možnosť sledovať celý priebeh premeny až po vypustenie do prírody. Deti fascinovalo ako sa húsenice postupne menili, ako rástli, zakuklené sa uchytili a ako sme ich spoločne premiestnili do „Motýlej záhrady“ Veľké prekvapenie pre nás všetkých bolo, keď kukle

praskli a vyleteli z nich motýle boli to Babôčky Bodliakové. Tieto sme s deťmi spoločne krmili, starali sme sa o ne, pozorovali sme ich a nakoniec sme im dali voľnosť vypustením do prírody. Veríme že sa im tam zapáči a že pre našich malých bádateľov každý motýľ, ktorý bude poletovať v okolí našej MŠ, možno je ten náš.“ Ak raz budú deti v prírode niečo sledovať určite si spomenú ako sa „rodili motýle“ v MŠ.

Slávnostná rozlúčka v MŠ s našimi predškolákmi a so školským rokom.

Čas si kráča za krokom krok, my sme starší o jeden rok....

To je začiatok piesne s ktorou sme otvorili slávnostnú rozlúčku v MŠ. Školský rok ubehol a my sa opäť lúčime. Je to rozlúčka s deťmi, ktoré odchádzajú na prázdniny a v novom školskom roku ich opäť uvíta naša materská škola. Slávnostne sa však lúčime s našimi budúcimi prvkami, ktorých prvého septembra čakajú povinnosti v škole. Do základnej školy odchádzajú BORISKO BELIANSKY a NELKA BENKOVÁ. Naši budúci prváčikovia boli naozaj šikovný a usilovný. Želáme im, aby na chvíle prežité v materskej škole nezabudli, aby im v pamäti zostali len tie najkrajšie spomienky, aby si v škole našli nových kamarátov a nech majú na vysvedčeniach len samé dobré známky.

*Začali sme maličkí, končíme však veľkí
Vyletíme zo škôlky ako z úľa včielky.
Z úľa, v ktorom múdreli naše detské čielka.
Bola nám v ňom kráľovnou pani učiteľka.
Začali sme maličkí, trochu sme sa báli...
Dobre sa nám vodilo, radi nás tu mali.*

A H O J T E K A M A R Á T I !

Výroky detí vyvolávajúce úsmev na tvári

Učiteľka sa pýta :

Aké poznáme domáce zvieratá? *páv, andulky*

Aký úžitok máme z domácich zvierat? *Napr. pes on musí papasť kosti lebo my ich nemôžeme.*

Častušky deťom

NELKA:

Nelka naša parádnica štebotavá jazyčnica.

Do škôlky ona rada chodila,

ráno ju mamina so sestričkou vodila.

Kreslila si veľmi rada a jej práce boli paráda.

Naučila sa všetko hneď, rýchlo povie naspamäť .

Spánok občas beda veľká, chce byť ako pani učiteľka.

Možno snáď raz zo školy sa jej za nami prísť podarí.

BORISKO:

Skončili sa chvíle krásne Boriskovi škola začne.

Ráno k legu si on sadal a pekné veci si poskladal.

S radosťou vždy tancoval na Nelku sa usmieval.

Tanečník raz bude veľký vytancuje všetky dievky.

Kresliť sa mu nie vždy chcelo, za počítačom sa mu cnelo.

Pamäť jeho dobrá stránka v škole mu bude slúžiť skrátka.

Nebude sa v škôlke hrať, treba sa mu do školy poberať.

OZNAMY RODIČOM

Za odovzdaný papier materská škola získala 40 euro.

Nadalej pokračujeme v zbere papiera!

V čase letných prázdnin t.j. mesiac júl, august bude prevádzka MŠ prerušená.

POĎAKOVANIE RODIČOM

Janke Hrmovej za ušitie kockovaných sukienok k vystúpeniu „Dolina má talent“

POĎAKOVANIE SPONZOROM

Manželom Šelmeciovým, sladkosti k MDD

COOP JEDNOTE za sladkosti k MDD

p. M. Šusterovej za upečenie torty na slávnostnú rozlúčku

p. Hermíne Korcovej za dorobenie kožených vestičiek

Ženám zo spevokolu Chór de Clus za spoluprácu pri akcii „PÁRAČKY V MŠ“

Riaditeľka Materskej školy ďakuje všetkým rodičom, ktorí akokoľvek podporili a podali pomocnú ruku našej materskej škole pri organizovaní akcii, ako aj porozumenie a pochopenie počas celého školského roku. Ďakuje taktiež Obecnému úradu vo Veľkom Klíži za spoluprácu.

Plány do budúceho školského roku

Tak ako všetci, aj naša obec zápasí s finančnými prostriedkami.

Ale i napriek tomu mojou snahou je , aby deti prichádzali do

zvel'adeného, vynoveného prostredia materskej školy.

Počas letných prázdnin by ma potešila oprava múru na

školskom dvore, čo verím že sa nám k novému školskému roku

podarí v spolupráci so zriaďovateľom.

Okrem toho ja aj deti uvítame , ak doplníme školský dvor opäť o niečo nové .

Možno môj plán sa stane skutočnosťou, vybudovať deťom cyklodráhu

(dopravné ihrisko) alebo obnova ďalších preliezok v areáli dvora.

Stanú sa sny skutočnosťou ? Uvidíme !

Ja viem je mnoho iných vecí čo na nás čaká, ale ak každý rok postúpime čo i len o krôčik naša snaha nebude márna.

Pretože sa hovorí „ DETI NAŠA BUDÚCNOSŤ „

Darina Halmová

Redakčná rada : *Darina Halmová , riaditeľka MŠ*

Školský časopis : *Veverička vychádza pre interné potreby MŠ Veľký Klíž*

Grafická úprava : *Darina Halmová*